

การศึกษสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช*

A STUDY OF COMPETENCY IN RESEARCH FOR LEARNING DEVELOPMENT SKILL OF
STUDENTS IN THE GRADUATE DIPLOMA PROGRAM
IN TEACHING PROFESSION AT NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

กุสุมา ใจสบาย*, ธนเทพ นำพรวัฒนากุล

Kusuma Jaisabuy*, Thanatep Namponwatthanakul

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Faculty of Education, at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: kusuma_jai@nstru.ac.th

*Tel: 065-848-3977

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 2) ศึกษาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 3) วิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การศึกษาวิจัยนี้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 121 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย เป็นแบบตรวจผลงานเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปบรีกส์ 4 ระดับ มีค่า IOC ตั้งแต่ .80 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .916 เก็บข้อมูลโดยการอ่านตรวจรายงานการวิจัย สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ตัวชี้วัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1.1) การกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่องและเขียนบทนำ 1.2) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 1.3) วิธีดำเนินการวิจัย 1.4) การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย 1.5) การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และ 1.6) การเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย รวม 26 ตัวชี้วัด 2) นักศึกษามีคะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 73.17 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.88 มีสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยในระดับดี 3) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่พบมากที่สุด 3 อันดับ คือ 3.1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการทบทวนวรรณกรรมไม่ครบถ้วน การอ้างอิงไม่ทันสมัย ขาดการสังเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ 3.2) การเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย มีรายการเอกสารไม่ครบถ้วน และ 3.3) การสรุปและอภิปรายผล การอภิปรายผลไม่มีความลุ่มลึก ขาดการอ้างอิงผลการวิจัยที่สอดคล้องกัน

คำสำคัญ: สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้, ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้, หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

Abstract

This research article aimed to: 1) Develop indicators of competency in research for learning development skill; 2) Investigate the competency in research for learning development skill; and 3) Analyze common errors of research for learning development skill. Using Mixed Methods research, among students in the Graduate Diploma Program in Teaching Profession at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. The sample group consisted of 121 students enrolled in the Graduate Diploma Program in Teaching Profession during the first semester of the 2025 academic year, selected through stratified random sampling. The research instrument was a four-performance-level assessment rubric for competency in research skill with IOC values ranging from .80 to 1.00 and an overall reliability coefficient of .916. Data were collected through document analysis of students' research reports. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis. The findings revealed that: 1) The indicators of competency in research skill for learning development comprised six components were 1.1) Problem definition, title naming, and introduction 1.2) Literature review and related research 1.3) Research methodology 1.4) Data analysis and results 1.5) Conclusion, discussion, and recommendations and 1.6) Writing front and back matter sections with a total of 26 indicators. 2) The overall competency in research skill for student learning was an average score of 73.17 % and 33.88 % of students showed mostly at a good score level. 3) The three most common research skill errors were: 3.1) Literature review and related research outdated references, and lack of knowledge synthesis and conceptualization. 3.2) Writing front and back matter sections included incomplete lists. 3.3) Conclusion, discussion, and recommendations included lack of in-depth discussions and lack of citing relevant research findings.

Keywords: Competency in Research Skill for Learning Development, Research Skill Errors for Learning Development, Graduate Diploma Program in Teaching Profession

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562 มาตรา 22 ได้กำหนดหลักการสำคัญว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของแนวคิดการจัดการศึกษาในรูปแบบฐานสมรรถนะ (Competency-Based Education: CBE) ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของตนเอง ในระยะสองศตวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูง เพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสู่ยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ในกระบวนการนี้ ครูเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน เพราะครูเป็นกลไกสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน สังเคราะห์องค์ความรู้ด้านศาสตร์การสอน และพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (life-long learning) โดยมีกระบวนการการเรียนการสอนกับกระบวนการวิจัย (สุพรรณิการ์ สุทธหลวง และมนสิข สิริสมบุญ, 2565)

คณะกรรมการคุรุสภาได้ออกประกาศเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู กำหนดให้ ครูผู้สอนต้องมีทักษะในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สามารถใช้การวิจัยในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมี

ประสิทธิภาพ และช่วยพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทำการวิจัยที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (คุรุสภา, 2562) เสริมสร้างความเป็นครูชั้นวิชาชีพ เป็นครูที่มีจิตวิญญาณความเป็นครู ร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนด้วยกระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง สมรรถนะการวิจัย เป็นความสามารถของบุคคลในการดำเนินการวิจัยให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะ ส่วนบุคคลที่เอื้อต่อการวิจัย (บุญทริก ศรีบุญเรือง และคณะ, 2568) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนหลังระดับปริญญาตรี ในรายวิชาชีพครู ตามข้อกำหนดของคุรุสภา และใช้เป็นการรับรองในการขอใบประกอบวิชาชีพครู มีการเรียนรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา ซึ่งมีกรอบภาระงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในการจัดกระบวนการสอนในรายวิชานี้ จุดมุ่งหมายของรายวิชา คือ นักศึกษาสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้ ดังงานวิจัยของ อพันธ์ พูลพุทธา ได้ระบุว่าให้นักศึกษาใช้กรณีศึกษาสถานการณ์ปัญหาจริงในโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอนของนักศึกษา ทดลองใช้นวัตกรรมแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ออกแบบการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานวิจัย (อพันธ์ พูลพุทธา, 2561)

จากประสบการณ์การสอนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครูในรายวิชาการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ นิเทศการปฏิบัติการสอนของนักศึกษา สอบถามอาจารย์ที่ปฏิบัติการนิเทศ และวิเคราะห์จากผลการเรียน พบว่ามียอดนักศึกษาร้อยละ 30 ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้ผลที่น่าพอใจ และนักศึกษาร้อยละ 25 ควรได้รับการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และผลจากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นการนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาแล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้น มีงานวิจัยเพื่อวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในเชิงลึกจากรายงานวิจัยของนักศึกษาน้อย การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดช่วยให้ผู้สอนได้ข้อมูลกระบวนการคิดและความเข้าใจที่แท้จริงของผู้เรียน ซึ่งได้รับข้อมูลสารสนเทศมากกว่าการประเมินผลด้วยคะแนนเพียงอย่างเดียว และเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะการวิจัย อย่างมีประสิทธิภาพ การให้ข้อมูลย้อนกลับที่เจาะจงต่อข้อผิดพลาดของผู้เรียนมีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงมาก เมื่อเทียบกับการให้คะแนนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากข้อมูลย้อนกลับช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง (Hattie, J., 2009) ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัย ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เช่น ความเข้าใจคลาดเคลื่อนในแนวคิดการวิจัย ความผิดพลาดในกระบวนการออกแบบวิจัย การตีความข้อมูลที่ผิดๆ หรือการเขียนรายงานวิจัยที่ขาดความเชื่อมโยงเชิงเหตุผล

การศึกษาศมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครูในครั้งนี้ มุ่งศึกษาศมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เนื่องจากสมรรถนะด้านความรู้และเจตคติในการทำวิจัยนั้น นักศึกษาสามารถแสดงให้เห็นเชิงประจักษ์และตรวจสอบได้จากการเขียนรายงานการวิจัย ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่นำมาใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ โดยทำให้ทราบระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ สามารถระบุจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาได้อย่างชัดเจน อีกทั้งผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดจากการปฏิบัติการวิจัย จะเป็นข้อมูลสำคัญในการสะท้อนปัญหาการเรียนรู้อันผู้เรียน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการนิเทศนักศึกษาและครูพี่เลี้ยง โดยเน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงพัฒนา (Constructive Feedback) และเป็นฐานข้อมูลสำคัญสำหรับการวิจัยและพัฒนาการผลิตครูในอนาคตให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของวิชาชีพครูในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

2. เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

3. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู โดยการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย กำหนดองค์ประกอบของสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย นิยามเชิงปฏิบัติการ และกำหนดตัวชี้วัดสมรรถนะ ให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา สถิติ และการวัดประเมินผล ตรวจสอบความตรงโดยการประเมินสอดคล้องของตัวชี้วัดสมรรถนะกับองค์ประกอบ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกตัวชี้วัด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย โดยการอ่านตรวจรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ให้คะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยตามเกณฑ์รูปิก 4 ระดับ ตั้งแต่ 0 - 3 คะแนน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัย จากการอ่านตรวจรายงานการวิจัย โดยวิเคราะห์เนื้อหาลักษณะข้อผิดพลาดในการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และสังเคราะห์รวมในรายองค์ประกอบ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 6 กลุ่มเรียน รวม 173 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เนื่องจากนักศึกษาในแต่ละกลุ่มเรียนมีวิชาเอกที่แตกต่างกัน จึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นชั้นภูมิ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุม กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ขั้นต่ำของ Yamane, T. ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ประมาณร้อยละ 0.05 (Yamane, T., 1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 121 คน คำนวณสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มเรียน แล้วจับฉลากรายชื่อนักศึกษาจนครบตามจำนวน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผู้วิจัยศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ ร่างเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการวิจัยแบบรูปิก 4 ระดับ นำองค์ประกอบ ตัวชี้วัดสมรรถนะ และแบบวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรง (Validity หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีค่าความสอดคล้องระหว่าง .80 - 1.00 นำแบบวัดไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาจำนวน 30 คน โดยอ่านตรวจรายงานการวิจัย จำนวน 30 เล่ม ให้คะแนนตามเกณฑ์ของเครื่องมือแบบวัดทักษะการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพโดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัด โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ซึ่งแบบวัดทั้งฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.916

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นก่อนการดำเนินการ ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัยต่อบัณฑิตวิทยาลัย ประชุมชี้แจงจุดประสงค์ในการทำการวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบ และขอความร่วมมือลงนามในเอกสารยินยอมเป็นกลุ่ม

ตัวอย่างในการวิจัยตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ขอให้นักศึกษาส่งรายงานการวิจัยเพื่อนำมาศึกษาในระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดรหัสรายงานการวิจัย อ่านตรวจรายงานการวิจัย เพื่อวัดสมรรถนะด้านทักษะการทำวิจัย ตามรายการตัวชี้วัดสมรรถนะทั้ง 6 องค์ประกอบ บันทึกผลคะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย และลักษณะข้อผิดพลาดในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในแบบบันทึก ทั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้อ่านตรวจให้คะแนนด้วยตนเองคนเดียวและทำการตรวจซ้ำ เพื่อให้คะแนนมีความเที่ยงตรง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา โดยดำเนินการ ดังนี้

1. คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละตัวชี้วัดและรายองค์ประกอบ
2. คำนวณคะแนนสมรรถนะและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาจากการอ่านตรวจรายงาน โดยในแต่ละตัวชี้วัดมีคะแนนเต็มเท่ากับ 3 รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปจัดระดับคุณภาพในขั้นที่ 3
3. คำนวณค่าความถี่และร้อยละของจำนวนนักศึกษาในแต่ละระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยรวมคะแนนที่ได้จากการอ่านตรวจรายงานการวิจัย
4. วิเคราะห์เนื้อหาลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สังเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดรวมตามองค์ประกอบ

ผลการวิจัย

การศึกษาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู พบว่า สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด คือ

- 1.1 องค์ประกอบด้านการกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่องและเขียนบทนำ มี 9 ตัวชี้วัด
- 1.2 องค์ประกอบด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มี 2 ตัวชี้วัด
- 1.3 องค์ประกอบด้านวิธีดำเนินการวิจัย มี 6 ตัวชี้วัด
- 1.4 องค์ประกอบด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย มี 2 ตัวชี้วัด
- 1.5 องค์ประกอบด้านการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ มี 3 ตัวชี้วัด
- 1.6 องค์ประกอบด้านการเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย มี 4 ตัวชี้วัด

2. ผลการศึกษาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

ตารางที่ 1 คะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู จำแนกตามองค์ประกอบและตัวชี้วัด

ข้อที่	สมรรถนะด้านทักษะการวิจัย	คะแนนทักษะการวิจัยเต็ม (3 คะแนน)			การแปลความหมาย
		คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	
องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่องและเขียนบทนำ					
1	การตั้งชื่อเรื่องการวิจัย	2.59	.53	86.33	ดีมาก
2	การเขียนปัญหาการวิจัย	2.41	.70	80.33	ดีมาก
3	การเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2.12	.54	70.67	ดี
4	การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย	2.37	.58	79.00	ดี
5	การกำหนดสมมติฐานการวิจัย	2.10	1.19	70.00	ดี
6	การกำหนดขอบเขตการวิจัย	2.73	.58	91.00	ดีมาก
7	การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย	1.55	1.04	51.67	พอใช้
8	การเขียนนิยามศัพท์เฉพาะ	2.50	.82	83.33	ดีมาก
9	การเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2.13	.87	71.00	ดี
เฉลี่ยรวมรายด้าน		2.28	.36	75.93	ดี
องค์ประกอบที่ 2 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง					
1	การศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	1.96	.58	65.33	ปานกลาง
2	การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1.80	.63	60.00	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมรายด้าน		1.88	.55	62.67	ปานกลาง
องค์ประกอบที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย					
1	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเป้าหมาย	2.66	.56	88.67	ดีมาก
2	การพัฒนานวัตกรรม	2.71	.63	90.33	ดีมาก
3	การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	2.74	.64	91.33	ดีมาก
4	การหาคุณภาพของนวัตกรรม	1.87	1.26	62.33	ปานกลาง
5	การหาคุณภาพของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	2.02	1.26	67.33	ปานกลาง
6	การเก็บรวบรวมข้อมูล	2.22	.58	74.00	ดี
เฉลี่ยรวมรายด้าน		2.37	.57	79.00	ดี
องค์ประกอบที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย					
1	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	2.02	.63	67.33	ปานกลาง
2	การนำเสนอผลการวิจัย	2.43	.60	81.00	ดีมาก
เฉลี่ยรวมรายด้าน		2.23	.52	74.17	ดี
องค์ประกอบที่ 5 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ					
1	การสรุปผลการวิจัย	2.45	.60	81.67	ดีมาก
2	การอภิปรายผลการวิจัย	1.72	.80	57.33	พอใช้
3	การเขียนข้อเสนอแนะ	2.26	.82	75.33	ดี
เฉลี่ยรวมรายด้าน		2.14	.53	71.33	ดี

ตารางที่ 1 คะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู จำแนกตามองค์ประกอบและตัวชี้วัด (ต่อ)

ข้อที่	สมรรถนะด้านทักษะการวิจัย	คะแนนทักษะการวิจัยเต็ม (3 คะแนน)			การแปล ความหมาย
		คะแนน เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	
องค์ประกอบที่ 6 การเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย					
1	การเขียนบทคัดย่อ	2.14	.85	71.33	ดี
2	รายการส่วนประกอบของรายงาน	2.02	.46	67.33	ปานกลาง
3	การเขียนบรรณานุกรม	1.64	.74	54.67	พอใช้
4	รายการเอกสารในภาคผนวก	1.90	.79	63.33	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมรายด้าน		1.93	.48	64.33	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมทุกด้าน		2.19	.36	73.17	ดี

จากตารางที่ 1 คะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ตามองค์ประกอบและตัวชี้วัด ในภาพรวมอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.17 ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = .36) โดยองค์ประกอบที่มีระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สูงสุด คือ องค์ประกอบที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.00 ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = .57) รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่องและเขียนบทนำ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.93 ($\bar{X} = 2.28$, S.D. = .36) ส่วนองค์ประกอบที่มีระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ต่ำที่สุด คือ องค์ประกอบที่ 2 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 62.67 ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = .55)

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู จำแนกตามองค์ประกอบ

ข้อที่	องค์ประกอบสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย	คะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย			การแปลความหมาย
		คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	
1	การกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่องและเขียนบทนำ	27	20.50	75.93	ดี
2	การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6	3.76	62.67	ปานกลาง
3	วิธีดำเนินการวิจัย	18	14.22	79.00	ดี
4	การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย	6	4.45	74.17	ดี
5	การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	9	6.42	71.33	ดี
6	การเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย	12	7.72	64.33	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		78	57.07	73.17	ดี

จากตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของสมรรถนะด้านทักษะการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จำแนกตามองค์ประกอบ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 73.17$) โดยองค์ประกอบที่มีคะแนนสมรรถนะมากที่สุด คือ วิธีดำเนินการวิจัย ($\bar{X} = 79.00$) รองลงมา คือ การกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่องและเขียนบทนำ ($\bar{X} = 75.93$) และองค์ประกอบที่มีคะแนนสมรรถนะน้อยที่สุด คือ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 62.67$)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครูจำแนกตามระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ระดับคุณภาพ	คะแนนเฉลี่ย	จำนวนคน	ร้อยละ
ทักษะการวิจัย ดีมาก	ร้อยละ 80 - 100	37	30.58
ทักษะการวิจัย ดี	ร้อยละ 70 - 79	41	33.88
ทักษะการวิจัย ปานกลาง	ร้อยละ 60 - 69	29	23.97
ทักษะการวิจัย พอใช้	ร้อยละ 50 - 59	10	8.26
ทักษะการวิจัย ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า ร้อยละ 50	4	3.31
รวม		121	100.00

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู พบว่า สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการประเมินในระดับดี ร้อยละ 33.88 รองลงมา มีทักษะการวิจัยระดับดีมาก ร้อยละ 30.58 ระดับปานกลาง ร้อยละ 23.97 ระดับพอใช้ ร้อยละ 8.26 และมีทักษะการวิจัยในระดับต้องปรับปรุงน้อยที่สุด ร้อยละ 3.31

3. ผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรียงตามลำดับองค์ประกอบที่พบมากไปหาน้อย ดังนี้

3.1 ด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการตรวจรายงานการวิจัย พบว่า นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มีลักษณะการเขียนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผิดพลาดหรือบกพร่องใน 4 ลักษณะ คือ 1) ขาดความสมบูรณ์ คือการกำหนดหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรไม่ครบทุกตัว ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับปัญหาและนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยและเขียนรายละเอียดไม่ครบทุกหัวข้อ 2) ไม่ทันสมัย เป็นเอกสารหรือรายงานวิจัยที่ทำมาแล้วเกินกว่า 10 ปี 3) การอ้างอิงไม่ถูกต้อง ที่มาไม่ครบในทุกเนื้อหา และรูปแบบการอ้างอิงต่างกัน และ การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ และ 4) ขาดการสังเคราะห์องค์ความรู้ ไม่แสดงแนวคิดเป็นของตนเองในส่วนท้ายของแต่ละหัวข้อ

3.2 ด้านการเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย จากการตรวจรายงานการวิจัย พบว่า การเขียนผิดพลาดหรือบกพร่องใน 3 ลักษณะ คือ 1) การเขียนบทคัดย่อ นำเสนอองค์ประกอบไม่ครบถ้วน หรือผลไม่ตรงกับบทที่ 4 และ 5 2) การเขียนอ้างอิงไม่ถูกต้อง การเขียนบรรณานุกรมไม่สอดคล้องกับการอ้างอิงในเนื้อหา และเขียนไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนบรรณานุกรม 3) รายการเอกสารในภาคผนวกไม่ครบถ้วน ไม่มีตัวอย่างเครื่องมือวิจัย หรือไม่รายงานคุณภาพเครื่องมือ หรือรายงานไม่ครบถ้วน ไม่มีภาพกิจกรรมการดำเนินการวิจัย และเขียนส่วนประกอบของรายงานส่วนต้นและส่วนท้ายไม่ครบถ้วน

3.3 ด้านการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ จากการตรวจรายงานการวิจัย พบว่า มีลักษณะการเขียนผิดพลาดหรือบกพร่อง ใน 3 ลักษณะ คือ 1) สรุปผลไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์หรือไม่ครบถ้วน 2) การอภิปรายผลไม่สอดคล้องกับสรุปผล ไม่สมเหตุสมผล ขาดงานวิจัยสนับสนุนที่สอดคล้องกัน และ 3) การเขียนข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะไม่ชัดเจน ไม่มีเหตุผลและไม่เป็นประโยชน์ หรือไม่ได้เขียนข้อเสนอแนะ

3.4 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย จากการตรวจรายงานการวิจัย พบว่า มีลักษณะการเขียนผิดพลาดหรือบกพร่อง ใน 3 ลักษณะ คือ 1) เลือกสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ และ 3) นำเสนอผลการวิจัยไม่ครบถ้วน

3.5 ด้านการกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่องและเขียนบทนำ จากการตรวจรายงานการวิจัย พบว่า มีลักษณะการเขียนผิดพลาดหรือบกพร่อง ใน 7 ลักษณะ คือ 1) ตั้งชื่อเรื่องไม่ครบองค์ประกอบ 2) เขียนความ

เป็นมาและความสำคัญไม่สอดคล้องกัน ขาดข้อมูลอ้างอิง ระบุปัญหาไม่ชัดเจน 3) กำหนดวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน 4) เขียนกรอบแนวคิดการวิจัยผิด 5) ระบุขอบเขตการวิจัยไม่ครบถ้วน 6) เขียนนิยามศัพท์เฉพาะไม่ครบถ้วนหรือไม่ชัดเจน และ 7) เขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับไม่ชัดเจน ไม่สมเหตุสมผล

3.6 ด้านวิธีดำเนินการวิจัย จากการตรวจรายงานการวิจัย พบว่า มีลักษณะการเขียนผิดพลาดหรือบกพร่อง ใน 4 ลักษณะ คือ 1) ไม่ระบุนวัตกรรมหรือเครื่องมือการวิจัย 2) อธิบายขั้นตอนการพัฒนานวัตกรรมหรือเครื่องมือการวิจัยไม่ชัดเจน 3) ไม่ระบุแบบแผนการวิจัย และ 4) ไม่ระบุวันเวลา หรือ สถานที่ดำเนินการวิจัย

อภิปรายผล

การศึกษาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครูครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างลุ่มลึกและรอบด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในทุกขั้นตอนของการวิจัย ตั้งแต่การกำหนดปัญหาจนถึงการเขียนรายงานการวิจัย โดยผลการประเมิน จากตัวชี้วัดช่วยให้สามารถประเมินทักษะที่สำคัญในการวิจัยได้อย่างครบถ้วน การใช้ตัวชี้วัดที่ชัดเจน และหลากหลายเหล่านี้ยังช่วยให้สามารถระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของนักศึกษาได้อย่าง มีประสิทธิภาพผลการวิจัยนี้ครอบคลุมและสอดคล้องกับ พชราภรณ์ พิลาสมบัติ และดวงกมล จงเจริญ ซึ่งได้ศึกษาทักษะการวิจัยของครูนักวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และได้สรุปทักษะด้านการวิจัยไว้ ประกอบด้วย 9 ทักษะที่สำคัญ คือ 1) ทักษะในการกำหนดและนิยามปัญหาให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการทำวิจัย 2) ทักษะในการศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) ทักษะในการกำหนดกรอบแนวคิด และสมมติฐานการวิจัย 4) ทักษะในการออกแบบการวิจัย 5) ทักษะในการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 6) ทักษะในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 7) ทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล 8) ทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูล และ 9) ทักษะในการแปลผลและสรุปผลการวิจัย (พชราภรณ์ พิลาสมบัติ และดวงกมล จงเจริญ, 2565) ทั้งนี้ งานวิจัยครั้งนี้ได้รวมทักษะด้านการวิจัยที่ 4, 5, 6 และ 7 เป็นองค์ประกอบเดียวกัน คือ องค์ประกอบด้านวิธีดำเนินการวิจัย และเพิ่มองค์ประกอบที่ 6 คือ การเขียนรายงานส่วนต้น และส่วนท้าย เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ช่วยให้รายงานวิจัยมีความครบถ้วน สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กุสุมา ใจสบาย ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้วยดัชนี PNI_{modified} โดยได้กำหนดองค์ประกอบของความจำเป็นในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไว้ 6 องค์ประกอบ คือ ด้านการกำหนดปัญหา ตั้งชื่อเรื่อง และเขียนบทนำ ด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้านวิธีดำเนินการวิจัย ด้านการเลือกใช้สถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล ด้านการเขียนสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย และ ทักษะด้านการเขียนองค์ประกอบส่วนต้นและส่วนท้ายของงานวิจัย (กุสุมา ใจสบาย, 2569)

2. ผลการศึกษาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู พบว่าสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการประเมินในระดับดี ร้อยละ 33.88 รองลงมามีสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยระดับดีมาก ร้อยละ 30.58 ระดับปานกลาง ร้อยละ 23.97 ระดับพอใช้ 8.26 และระดับควรปรับปรุงน้อยที่สุด ร้อยละ 3.31 โดยองค์ประกอบที่มีระดับสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยต่ำ 3 อันดับ คือ ด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้านการเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย และด้านการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ผลการวิจัยบ่งบอกถึงลักษณะการกระจายของคะแนนของนักศึกษาที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน สามารถเชื่อมโยงกับแนวคิด เรื่อง Multiple Intelligences ซึ่งอธิบายถึงความหลากหลายของทักษะการเรียนรู้และความสามารถของแต่ละบุคคล

(Gardner, H., 1983) และผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (โรชวรรณา เซฟโฆลาม และคณะ, 2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น พบว่าสมรรถนะการวิจัยด้านทักษะของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.66) (โรชวรรณา เซฟโฆลาม และคณะ, 2565) ทั้งนี้ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rujikittioanguthon, S. ซึ่งทำวิจัยเรื่อง ความสามารถทักษะ และทัศนคติต่อการวิจัยทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทักษะด้านการวิจัยของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยทักษะที่นักศึกษามีระดับสูงกว่าด้านอื่น ได้แก่ การสืบค้นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนทักษะที่มีระดับต่ำกว่า ได้แก่ การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัยอย่างเป็นระบบ (Rujikittioanguthon, S., 2023) ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ เป็นนักศึกษาภาคปกติมีเวลาในการศึกษาค้นคว้ามากกว่านักศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ซึ่งเรียนในวันเสาร์อาทิตย์และต้องปฏิบัติหน้าที่สอนเต็มเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์

3. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คือ ด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้านการเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย และด้านการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ซึ่งส่งผลต่อสมรรถนะในการเขียนข้อเสนอแนะ สอดคล้องกับแนวคิดของ Kuhn, T. ในทฤษฎีของ Paradigm Shift อธิบายว่าการศึกษางานวิจัยที่มีอยู่แล้วเป็นขั้นตอนสำคัญในการทำความเข้าใจแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย หากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยไม่ครบถ้วนหรือไม่ทันสมัย อาจทำให้นักวิจัยขาดการสังเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อให้การวิจัยสามารถสร้างผลกระทบที่มีคุณค่า (Kuhn, T., 1962) นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ พิเชิต ฤทธิ์จรรยา ทำการวิจัยเรื่อง มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและแนวทางที่ถูกต้องในการเขียนรายงานการวิจัย พบว่า การศึกษาวรรณกรรมไม่ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา ใช้เอกสารอ้างอิงในเนื้อหาที่ล้าสมัย ทำให้องค์ความรู้ที่จะใช้เป็นฐานความคิดในการศึกษาวิจัยเรื่องนั้นๆ ไม่ทันสมัย ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยที่อาจไม่ได้รับการยอมรับหรือความเชื่อถือของผู้ใช้ผลงานวิจัย การอภิปรายผลขาดการอธิบายเหตุผลแนวคิด ทฤษฎีหรือผลงานวิจัยมาสนับสนุน และเขียนรายการอ้างอิง บรรณานุกรมไม่ครบถ้วนตามที่อ้างอิงไว้ ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ (พิเชิต ฤทธิ์จรรยา, 2566)

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด นักศึกษามีคะแนนสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 73.17 ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.88 มีสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยในระดับดี ลักษณะข้อผิดพลาดด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่พบมากที่สุด 3 อันดับ คือ 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการทบทวนวรรณกรรมไม่ครบถ้วน การอ้างอิงไม่ทันสมัย ขาดการสังเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ 2) การเขียนรายงานส่วนต้นและส่วนท้าย มีรายการเอกสารไม่ครบถ้วน และ 3) การอภิปรายผลไม่มีความลุ่มลึก ขาดการอ้างอิงผลการวิจัยที่สอดคล้องกัน จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้กล่าวคือ ตัวชี้วัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการวิจัยของนักศึกษา สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยที่แตกต่างกันของนักศึกษา จะเป็นสารสนเทศไปใช้ในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการนิเทศนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการขาดการสังเคราะห์เอกสารและการอ้างอิงไม่ทันสมัย ควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกการสังเคราะห์เอกสารวิจัย การฝึกทำแผนผังสังเคราะห์ (literature synthesis map) การบูรณาการการใช้ฐานข้อมูลวิชาการ เช่น Google Scholar, ThaiJO และฐานข้อมูลของสถาบัน เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงฐานข้อมูลงานวิจัย จากการอ่านตรวจรายงานการวิจัย พบว่าการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องตามหลักการเขียน และอ้างอิงไม่ครบถ้วน จึงควรพัฒนานักศึกษาให้

สามารถใช้โปรแกรมจัดการบรรณานุกรม เช่น EndNote, Mendeley หรือ Zotero เพื่อลดข้อผิดพลาดด้านการอ้างอิงและการเขียนรายงานส่วนท้าย นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมคลินิกวิจัยหรือการนิเทศรายบุคคลเพื่อให้คำปรึกษาเชิงลึก เสริมทักษะการฝึกปฏิบัติจริงผ่านการทำวิจัยย่อย (mini research) และควรทำการวิจัยเชิงผสมวิธีโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและฐานข้อมูลออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรพัฒนารูปแบบการนิเทศเชิงคลินิกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดเป็นรายบุคคล เพื่อส่งเสริมทักษะการวิจัยของนักศึกษา และพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุสุมา ใจสบาย. (2569). การประเมินความต้องการจำเป็นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยดัชนี PNI *modified*. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 6(1), 296-310.
- ครุสภา. (2562). ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- บุญทริก ศรีบุญเรือง และคณะ. (2568). สมรรถนะการวิจัย: ตัวช่วยครูไทยพัฒนาผู้เรียน. วารสารเสียงธรรมจากมหายาน, 11(5). 366-381.
- พัชราภรณ์ พิลาสมบัติ และดวงกมล จงเจริญ. (2565). ทักษะการวิจัยของครุศึกษานิเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน. วารสารนวัตกรรมและการจัดการ, 7(1), 166-178.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2566). มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและแนวทางที่ถูกต้องในการเขียนรายงานการวิจัย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 16(1), 1-16.
- โรชวรรณา เชพโหมลาม และคณะ. (2565). สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 7(2), 275-293.
- สุพรรณิการ์ สุททหลวง และมนสิข สิริสมบุญ. (2565). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้กระบวนการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง สำหรับครูประถมศึกษา. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 7(6), 468-487.
- อพันธ์ พูลพทุฐา. (2561). การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Gardner, H. (1983). *Frames of mind: The theory of multiple intelligences*. New York: Basic Books.
- Hattie, J. (2009). *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement*. New York: Routledge.
- Kuhn, T. (1962). *The structure of scientific revolutions*. Chicago: University of Chicago Press.
- Rujikittioanguthon, S. (2023). Ability, skills and attitudes toward educational research of students in the Social Studies Program, Faculty of Education, Phuket Rajabhat University. *ASEAN Journal of Education*, 8(1), 22-32.
- Yamane, T. (1970). *Statistics: An introductory analysis*. (2nd ed.). Tokyo: John Weatherhill.